

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לכוונת "עין חמד" - מקהלת ציון

פרשת בראשית - אנחנו מאמינים?

"בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ" (בראשית א', א')

הרבנית חסיה סורוצקין ע"ה (אשת חבר לגאון ר' אליעזר סורוצקין, ראש ישיבת טלז בארה"ב ומקים קריית וישיבת טלזסטון) חלתה במחלה מסוכנת והיתה צריכה לעבור ניתוח גורלי דחוף. קרובי משפחתה ביקשו לקבוע תור אצל פרופסור הידוע כמומחה גדול בתחום.

נודע להם כי התור הפנוי הוא רק כעבור כמה חודשים. בני המשפחה עשו מאמצים גדולים מכיוון שרצו שהניתוח יתבצע רק ע"י אותו רופא. ואכן הצליחו להקדים את התור.

לפני תחילת הניתוח הרבנית אמרה לרופא: אני מודה לך שקיבלת אותי לניתוח מוקדם. אני לא יודעת אם אצא בחיים מהניתוח, אבל אני מודה לך מראש. אל תצטער אם הניתוח לא יצליח, זה לא אתה אלא השם, הרי הכל ממנו ואין לך מה להצטער.

הרופא התפעל מאוד ממנה שבזמן שהיא בין חיים למוות אינה חושבת על עצמה אלא ש הרופא לא יצטער. הדבר השלישי שאמרה לרופא: אם בעזרת ה' הניתוח יצליח, ואני אצא ממנו בשלום, גם אז אל תתלה את ההצלחה בכישרון ובמומחיות שלך, אלא תדע שהכל מידי ה' ולו מפתח הרפואה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

אני לכת

שבת	כנסת לבית	צאת לבית	ויניח חם
י"ג	17:29	18:39	19:18
י"ד	17:47	18:37	19:14
ט"ו	17:47	18:38	19:15
ט"ז	17:48	18:39	19:17

הצלחה בגור

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רון אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
דני בן שושנה

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שרי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג'י בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת טסה-
מרדכי ניצרי בן פרח-
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן דנימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבירה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים
שירה ברכה בת מלכה חיה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פורטונה בת מיסה ע"ה

לרפואה שלימה
לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

המצב ששרר בארץ בשנת ה'תשפ"ד היה מאוד כואב. היה אפשר לשמוע אנשים תוהים על המחדל החמור: "איך לא ידעו? איפה היה המודיעין?"

ראוי להתחזק בביטחון ובאמונה בה' ולא לדבר בצורה שכזאת אנחנו מאמינים בני מאמינים- כי יש בעל הבית המנהיג את הבירה. **העולם לא הפקר! הכל מעשה ידיו של הקב"ה והכל מושגח תחת ידיו.**

האדמו"ר מגור (אמרי הרי"מ ואתחנן): "אין זה עניין קל לדעת ש'אין עוד מלבדו', יאמר אדם עשרה פעמים ויותר, עד שיהיה נקבע בליבו שאין עוד!"

הדבר דומה למכונית הנוסעת ביום גשום וסוער, והגשמים ניתכים בזעף על השמשה הקדמית. במצב כזה הנהג מפעיל את צמד המגבים (וישירים) שיגרפו את טיפות הגשם. לא די שהמגבים יפעלו פעם אחת, אלא במשך כל הנסיעה המגבים יפעלו ללא הרף לגרוף את הטיפות. **כך גם בנסיעות החיים שלנו, מבול של טבע מסתיר את האמונה הפשוטה של אין עוד מלבדו.**

אנחנו זוכים השבוע להתחיל את חומש בראשית, לשנן שוב את פרשת בריאת העולם, שהיא יסוד האמונה.

האמונה שבורא העולם ברא את העולם בששת ימי המעשה היא לא רק אמונה שה' ברא את העולם לפני 5786 שנים, אלא היא גם יסוד לאמונה שבורא העולם הוא העושה לכל המעשים הנעשים עימנו היום, ואין נסיבות טבעיות כלל.

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

להצלחת ולרפואת כל עם ישראל

שואל ומשיב בהלכה - בשר וחלב - חלק י"ד

אדם שטעם מעט בשר בלשון ללא לעיסה ופלט, האם צריך להמתין שש שעות?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי שליט"א, רב הקהילה:

טעם מעט בשר בלשון ללא לעיסה ופלט ולא בלע כלום, אין צריך להמתין כלל, אולם יקנח פיו מן הטעימה קודם שתיית החלב. **הערה:** מכיוון שאין טעם הבשר נותר בפה וכן אין חשש של בשר שנותר בין השיניים כיוון שלא לעס. ראה זבחי צדק (סימן פט אות ה) שדווקא בטועם ופולט, אבל בטועם ובולע- צריך להמתין. כ"כ הבן איש חי (ש"ב פרשת שלח אות ט), והגר"ש קלוגר בהגהותיו בסוף השו"ע (סימן פט), וכן הובא בדרכי תשובה (סק"י). בשו"ת כפי אהרון (סימן ל) הביא שבטעימת לשון לחוד ליכא מאן דמצריך שהיה, דליכא לא טעם דרש"י ולא טעם דהרמב"ם, כך הביא הרב כף החיים (אות ד). כתב בספר בדי השלח (סימן פט ס"ק טז) מכל מקום צריך לקנח פיו ולהדיחו. ע"ע בשו"ת אבני ישפה ח"ה (סימן קא), ובשו"ת דברי בניהו חט"ו (סימן כב אות ה).

אדם שמבשל ורוצה לטעום בלשון את המרק כדי לדעת אם יש מספיק תבלין וכדומה, ולא טועם מהבשר עצמו שהתבשל בו, אינו צריך להמתין ומספיק לשיקח וידיח את פיו. **מקורות:** פרי חדש (י"ד סימן פט ס"ק יח), ערוך השולחן (שם אות יד) הובא בכף החיים (שם אות נו). שוב ראיתי בספר ילקוט יוסף ח"ג (דף שפ"ה ג'): הטועם בלשון ופלט מיד, אינו צריך להמתין שש שעות לכולי עלמא. לכן אותם הטועמים את הרוטב של התבשיל בערב שבת, מותר להם לאכול אח"כ חלב. מ"יתי בשם שו"ת כפי אהרון (סימן ל) דבטעימת לשון לחוד ליכא מאן דמצריך שהיית שש שעות. ע"ש.

אדם שנמצא תוך שש שעות לאכילת בשר, מותר לטעום עבור תינוק חלב בלשון להרגיש מידת החום וכדומה. **מקורות:** הגרי"ש אלישיב הובא בשו"ת אבני ישפה (שם אות ד).

המשתמשים בשיניים תותבות, מותרים באכילת בשר וחלב ככל אדם ואין צריכים להחליף. אולם יש לשטוף אותם בין אכילת בשר לאכילת חלב וכן להיפך. **הערה:** אין צורך להגעיל את השיניים בין בשר לחלב מכיוון שכאשר מכניס את המאכל לפיו אינו בשיעור חום שהיד סולדת, והוא בכלי שני אין צריך להחמיר, כך העלה הראש"ל בשו"ת יביע אומר ח"ג (חאו"ח סימן כד) ובשו"ת משנה הלכות ח"ד (סימן סח). כ"כ הגרש"ז אויירבר בספרו הליכות שלמה- מועדים (עמוד שפג) כתב לעניין הטעם הבלוע עיקר הסברא להקל, מפני שחום הטבעי שבתוך הפה מקלקל ומפסיד את הטעם הבלוע, וגם לאחר זמן קצר דינו כאינו בן יומו. כ"כ הגרי"ש אלישיב זצ"ל הביא בספר שבות יצחק- דיני ביטול (פי"ט סק"ג אות ג). לעניין הכשרתם בערב פסח, ראה בהלכות פסח.

מי שיש לו בפיו גשר ברזל ליישור שיניים [פלטת], לאחר המתנה של שש שעות מותר באכילת חלב. וכן הדין מי שיש לו שיניים מזהב וכדומה. אולם טוב שינקה אותם לאחר האכילה. **מקורות:** שו"ת משנה הלכות ח"ב (תניא סימן יג). כ"כ בשו"ת מנחת שלמה ח"ב (סימן מו).

מידות מפלאות

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך הספר 'במחיצתם'. מסיפור זה ניתן ללמוד אלו מידות מופלאות יש לרבותינו וכמה הם דאגו לזולת. להלן הסיפור מפי בעל המעשה, הרב שלמה לורינץ זצ"ל ששימש שלוחא דרבנן במשך עשרות שנים, אשר פעל ללא לאות למען הכלל בהתייעצות מתמדת עם גדולי ישראל: בשנת ה'תשי"א נפלתי למשכב. באותה תקופה, הרביתי לבקר במעברות העולים. מאחר שתנאי ההיגיינה באותם מקומות לא היו מהמשופרים. רבים מהשוכנים שם נדבקו במחלות זיהומיות. לצערי הרב אשפז אותי בבית החולים 'אסותא' בתל אביב למשך מספר שבועות.

זה היה בסוף חודש אלול. לפני יום הכיפורים של שנת ה'תשי"ב רעייתי נכנסה לבית מרן החזון אי"ש כדי לשאול האם מותר לי לצום ביום הקדוש. אחרי שמרן ערך בירור מקיף ויסודי הוא פסק שאני נחשב כחולה שיש בו סכנה ולכן אני צריך לאכול ואסור לי לצום. רעייתי שמעה את פסק ההלכה והפטירה: "אני חושבת שבעלי יצטער לשמוע זאת", ויצאה לספר לי על כך.

בערב יום כיפור בשעות הצהריים הופתעתי. לא יכולתי להאמין למראה עיני. מרן החזון אי"ש הופיע בפתח החדר שלי בבית- החולים. מרן פתח ואמר: "לא היה לי ספק שתציית להוראתי ותאכל ביום כיפור. אבל חששתי שתהיה לך עוגמת נפש על מה שאתה נזקק לאכול ביום כיפור. לכן באתי להגיד לך, שכשם שמצווה לצום ביום כיפור, כך מצווה לאכול למי שהוא חייב לאכול. אני רוצה שתאכל בלב שמח, לך אכול בשמחה לחמך"

הוא בירך אותי ואיחל לי 'גמר חתימה טובה', ושב לביתו. עבור מרן החזון אי"ש הביקור היה דבר קשה ביותר. באותם הימים הדרך מבני ברק לבית החולים 'אסותא' ארכה זמן רב, הוא נסע בכמה אוטובוסים, וכל זה נעשה בערב היום הקדוש ביותר, יום בו כל אחד מתכנס ועורך חשבון נפש על כל מעשיו במשך השנה. מדוע עשה זאת? רק כדי להרגיע אדם צעיר שלא תהיה לו עוגמת נפש מזה שהוא צריך לאכול ביום הכיפורים.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

יש לך תפילין ללא שימוש? אל תפספס הזדמנות לעשות בהם מצווה גדולה!!!

ארגון 'קשר של תפילין' ידאג לאסוף, לבדוק ולחדש את התפילין ולמסור למתחזקים ואנשי ביטחון שרוצים להניח. 0556773965

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבית אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה

מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מברשת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- האדמו"ר הרב ישכר דב בעריש הכהן טורנהיים מוואלבראז צ"ל

האדמו"ר הרב ישכר דב בעריש הכהן טורנהיים מוואלבראז צ"ל- נולד בשנת ה'תקס"א (1801) בפּיטְרְקוֹב. כשהיה כבן שמונה שנים בלבד התייתם מאביו. משחר נעוריו ראו כי לגדלות נוצר. בהגיעו לפרקו, החסיד רבי אברהם צבי צ"ל מוואלבראז לקח את רבינו לחתן עבור בתו היחידה. סירב ליהנות מכספי החסידים ואת פרנסתו מצא מחנות שניהלה אשתו. מיד לאחר נישואיו, רבינו ביקש רשות מבני ביתו ונדד לגלות למקום תורה בעיר זגרזש, שם למד תורה מפי הגאון החסיד רבי שלום צבי כץ צ"ל. לאחר כשנה חזר לוואלבראז. כעבר זמן קצר נפרד שוב מביתו ונסע לעיר קאמינסק, שם למד אצל הרה"ק רבי חיים מוואלבראם זיע"א. בנוסף נהג להסתופף בצל הרה"ק האדמו"ר רבי ישכר בער מרדושיץ זיע"א. בשנת ה'תרכ"ב (1862) לאחר פטירת רבו, ר' אלעזר הופשטיין מקוז'ניץ רבים הגיעו לרבינו וביקשו את עצתו וברכתו ורבינו התחיל לשמש כאדמו"ר מוואלבראז. סיגף את עצמו בתעניות. היה צם משבת לשבת.

לא היה נכנס לישון. כשחטפתו שינה היה מכניס את רגליו בכיור מים קרים לבטל השינה וכך למד תורה לשמה. קדוש, גאון וחסיד. כל ימיו ישב על התורה והעבודה. שלח סכומים עצומים לעניי ארץ ישראל. נהג לקדש על כוס מארץ ישראל. ביתו היה פתוח לרווחה לעניים ולכל אדם. מלומד בניסים. בשבת היה מאכלו מעט מן המעט. בעל רוח-הקודש. רבים פנו אליו ונושעו. היה מקבל את האנשים משעה עשר בלילה עד חצות. אלו שלא זכו להיכנס אליו מפאת הדוחק העצום היה מקבל אותם בעלות הבוקר לפני התפילה. כל חייו עבר לפני העמוד במשך כל התפילות הן בימי חול והן בימי שבתות ובחגים. היה קורא בתורה בעצמו. גם בשנותיו האחרונות בעת חוליו כשהרופאים אסרו עליו לעשות כל דבר הכרוך במאמץ גופני, בכל זאת לא שמע לדבריהם ועבר לפני העמוד.

ענוותן מופלא. הירבה מאוד באמירת תהילים. השתוקק מאוד לעלות לארץ ישראל ואפילו קנה חלקת אדמה בירושלים אבל משמיים לא סייעו בעדו. ידע את מועד פטירתו. נפטר ב-ב' חשוון ה'תרל"ח (1877). חי כ-76 שנים. על פי צוואתו הובילו את גופו הטהור לפיטרקוב מרחק ט"ו פרסאות על הכתפיים ושם נקבר. קודם פטירתו אמר שכל מי שתהיה לו צרה וישתטח על קברו, יוושע בכל משאלות ליבו. גם היום רבים נושעים בתפילתם בציון.

אביו: ר' משה. **אשתו:** בת הרב אברהם צבי מוואלבראז. **ילדיו:** חמישה בנים ובת. בן ובת שנפטרו בינקותם. **בניו:** האדמו"ר ר' יעקב משה (ממלא מקומו בואלבראז), האדמו"ר ר' יעקב עקיבא מאיר אדמו"ר בלוקובה (lokow), רבי שלמה יצחק שעלה לארץ ישראל, ר' יוסף שלום, ר' מיכאל אהרון (נפטר בחי' רבינו). **חתנו:** ר' פלטיאל שלום צבי וואלף. **מרבתי:** הצדיקים האדמו"ר ר' ישכר בער מרדושיץ (הסבא קדישא), האדמו"ר ר' חיים מאיר יחיאל (רבו המובהק, השרף ממוגלינצא), האדמו"ר רבי אלעזר הופשטיין מקוז'ניץ, האדמו"ר רבי חיים (אב"ד קאמינסק וולברום מח"ס זיכרון חיים, מתלמידי הצדיקים האדמו"ר ר' יעקב יצחק הלוי הורביץ, החוזה מלובלין והאדמו"ר ר' מאיר הלוי רוטנברג האור לשמיים מאפטא), רבי שלום צבי כץ (מבחירי חבורת פשיסחא, הרב של זגרזש). **מספריו:** **עבודת יששכר**- על התורה **אמרי נעם**- מדברי תורתו **סדר הזמנים**- מדברי תורתו **אמרי בינה** **אוהל יששכר**.

בעיר סקרנביץ היה גר אחד משרי המלך באחוזת מפוארת. במשך שנים רבות ספק החצר היה יהודי. לימים השר נסע למדינת הים, שם מצא גויה משכלת שמצאה חן בעיניו. הוא ראה כי היא חכמה ולכן הציע לה לבוא לנהל את משק ביתו והיא הסכימה לכך. כשהשר חזר לביתו, הדבר לא נעם לאשתו, אבל בלית ברירה נאלצה להסכים להסדר החדש. כאשר אשת היהודי באה לבית השר ובידה המזון לכלכלת הבית, המשרתת הודיעה לה כי מהיום והלאה עליה לפנות אל מנהלת הבית.

האישה ניגשה אל מנהלת המשק שהגיעה, בירכה אותה לרגל תפקידה החדש ומסרה את המזון שהביאה. מנהלת המשק החדשה שקלה את המזון ומצאה כי הסחורה חסרה ממשקלה. היא כעסה על היהודי ורצה בבהלה אל השר וסיפרה שהיהודי ואשתו מתעשרים על חשבונם והם לא מספקים את כמות המזון שהם אמורים לספק. אשת היהודי הצטדקה והתנצלה בבכי וסיפרה שלא בה האשמה, כך נרכשה הסחורה הישר מהסוחר היסטונאי. אבל המנהלת הכריזה: "אני לא רוצה יותר שכף רגלכם תדרוך בבית זה".

כדי לתת תוקף להוראתה היא הורתה למשרתי הארמון שלא יתנו רשות כניסה ליהודי ואשתו. היא בעצמה נסעה לעיר. כאשר ראתה שם חנות גדולה של יהודי אחר היא הזמינה אצלו את כל צרכי הבית. בעל החנות ידע מה שאירע אבל הבין שאם הוא לא ימכור לה, היא תקנה במקום אחר. הוסכם ביניהם שהוא ישלח לארמון הכל ובכל חודש היא תשלם לו עבור הסחורה. כשאשת הספק היהודי ראתה את מצבה, היא ניגשה לרבינו כדי לשטוח לפניו את בקשתם וצערם. היא ידעה כי איש אלוקים הוא. שעת קבלת הקהל היתה בחצות לילה. האישה נכנסה לרבינו. בחדר הרבי עמדה ככל הנשים מאחורי מחיצה שהפסיקה בינה לבין הרבי. היא פרצה בבכי קורע לב וסיפרה מה קרה לה.

כאשר היא סיימה את דבריה הרבי אמר לה: "אותה מנהלת לא תנהל עוד את הבית". האישה התחילה לבכות יותר וטענה כי רק לפני זמן מועט התחילה לנהל את הבית. הרבי השיב בשנית: "כבר אמרתי שהיא לא תהיה יותר מנהלת הבית". האישה שבה לביתה. באותה לילה השר התעורר בפחד. הוא ראה בחלום את המנהלת החדשה שהביא עומדת סמוך למיטתו כשסכין גדולה בידה ורוצה להורגו. השר כתב מיד פתק למנהלת החדשה והורה לה לעזוב מיד את ביתו והוא יצא מהבית. בבוקר המנהלת קראה את המכתב. רועדת ובוכה פנתה לידידיה שידברו עם השר שברך בינתיים לוורשה ויבקשו ממנו לחזור מהחלטתו לנשל אותה ממשרתה.

השר השיב להם כי הוא חושש להיות במחיצה אחת איתה. הוא סיפר את דבר החלום. הם ניסו לשכנע אותו כי מדובר בחלום ולא יותר. השר הודיע בפסקנות כי יתן לה סכום הגון ובלבד שתעזוב את ביתו. לא היתה בידה ברירה אחרת והיא חזרה לעיר מולדתה. השר שב לביתו ואשת השר מיהרה להזמין את הספק הותיק שימשיך בעבודתו כמקודם ולבית היהודי היתה הרווחה כאשר אמר רבינו. (מעובד מתוך 'אוהל יששכר')

מהו יהודי

הוציא בכח את היהלום מהשן בה הוטמנה, שיחד את אחד השומרים שידע שניתן לסמוך עליו. כעבור מספר ימים הביא לו הלה תמורת היהלום זוג נעליים, אבל לא סתם נעליים, אלא נעליים מרופדות עם פרווה חמה של צמר.

באותו יום שקיבל את הנעליים מהשומר הגרמני יוסף לייב שמע את זעקותיו של מנחם מרגליו המיוסרות. הוא שמע את מה שאירע לו עם הקצין הגרמני. בהחלטה אמיצה החליט לתת לו את נעליו הבלויות בחינם וללא תמורה. לנעליים היה ערך רב במחנה וניתן היה לקבל עבורם מנות של לחם.

בעודו הולך לתת לו את הנעליים הוא חשב אולי יתן לאותו יהודי מסכן את נעלי הפרווה. הוא חשב: "הרי את כל רכושי נתתי עבורם וגם אני סובל מקור". המלחמה בליבו היתה קשה מאוד. הניסיון היה קשה מאוד. "מה עושים?".

הוא ניגש בגבורה ליהודי המסכן שכלל לא הכירו ונתן לו את נעלי הפרווה. בהתחלה מנחם סירב לקבל את נעלי הפרווה וטען: "אתה זקוק להם לא פחות ממני". יוסף לייב לא ויתר ולבסוף מנחם לקח את נעלי הפרווה.

חלפו שנים, המלחמה הסתיימה. יוסף לייב עבר לארה"ב. הוא הקים משפחה. ההצלחה האירה לו פנים והוא הפך לאיש עסקים עשיר. באחד הימים קיבל חבילה מארץ ישראל. הוא לא הכיר את שם השולח. הוא פתח את החבילה ופרץ בבכי. היו אלו נעלי הפרווה אותם העניק למנחם באחד ממחנות העבודה בערבות פולין. הוא הבין שמנחם הצליח לאתר אותו.

כעבור מספר ימים מנחם התקשר אליו וסיפר ששמע מאדם שהוא בחיים. לאחר שווידא שמדובר במושיעו הוא שלח לו את החבילה. כעבור שבועיים הם נפגשו בביתו של יוסף לייב.

בעיניים דומעות הם נפלו איש על כתפי חברו. מנחם חש הכרת טובה עצומה ליוסף לייב שהציל את חייו. מאידך יוסף לייב שמח שמחה עצומה על שזכה לעמוד בניסיון כה קשה.

בסופה של אותה פגישה מרגשת יוסף לייב הושיט את הנעליים עם הפרווה למנחם ואמר לו: "זה שלך, תשמור עליהם ותראה אותם לבני משפחתך. ספר להם על עברם וכיצד הגיעו אליך. אני נשאר עם הנעליים הקרועות והבלויות".

הוא הכניס את מנחם לסלון בביתו. שם עמד ארון מרהיב. בפנים היו כלי כסף יקרים ורבים. במקום הכי מכובד היו מונחים נעלי עץ קרועות, בלויות, מאובקות ומלוכלכות.

הנעליים היו חשובות ליוסף לייב עד שלא מצא להם מקום אחר חוץ מהמקום המכובד ביותר בביתו. כשנפטר יוסף לייב והלך לבית עולמו הוא כתב בצוואה שמבקש שיכניסו לקברו את הנעליים הקרועות והוסיף: "כשתעלה נשמתי למעלה רוצה אני שנעליים אלו יהיו לצידי בבית דין של מעלה".

על כל לוחות המודעות באחד מאזורי הכיבוש בפולין פורסם ע"י הגרמנים שעל כל היהודים מגיל 30 עד 50 להתאסף בשעה מסוימת ברחבה גדולה שברחוב אומשלג פלאץ. ניתן לקחת דברים מינימליים ביותר, מי שיסרב פקודה אחת דתו למות! אלפי יהודים התאספו במקום שנקבע. תחת שמירה קפדנית של קציני אס-אס הועברו כולם לתחנת הרכבת למחנה עבודה.

כשהגיעו לתחנה הסופית כל החבילות שלקחו עימם נלקחו מהם. האנשים שהיו בגילאי 30-50 נשלחו למחנה עבודה. בכניסה עברו חיטוי. לאחר מכן כל אחד קיבל בגדי אסיר וזוג נעלי עץ מגושמים.

בכל יום לאחר המסדר הם צעדו מספר קילומטרים ליער עבות, שם חטבו עצים עד שעות הערב. העבודה היתה קשה ומפרכת. בכל יום יהודים כרעו תחת העבודה ויותר לא קמו. עם סיומו של יום נטלו עימם גם את אלה שנפלו ויחד עימם שבו אל המחנה ללינת לילה.

באחד החורפים השלג נערם על האדמה. שיירה של אלפי יהודים צעדו לעבר היער למקום בו אמורים הם לעבוד. אחד היהודים בשם מנחם נפרם שרוך נעלו ונקרע.

הקצין הגרמני ימ"ש שצעד לצידם הבחין בדבר. הוא פנה ליהודי והסב את תשומת ליבו לנעל שאינה קשורה. "לא הולכים כך", פקד על היהודי, "תשרוך מיד את הנעל!".

היהודי התכופף וניסה בכל כוחו לקשור את הנעל, אבל מה לעשות, החוט נפרם והוא לא הצליח לקשור את הנעל. הגרמני ימ"ש פקד עליו: "ככה לא הולכים, אם אין לך שרוך תוריד את כל הנעל!".

היהודי נאלץ לשלוף את הנעל וללכת בלי נעל על השלג הקר. לא עברו רגעים ספורים והגרמני פנה שנית ליהודי ואמר לו: "זה לא דרך ארץ לצעוד רגל אחת עם נעל ורגל שניה ללא נעל. צריך סדר בחיים. תוריד גם את הנעל השניה, ששתי הרגליים יהיו אותו דבר!".

המסכן נאלץ ללכת עם רגליו על השלג הקר. הרגליים קפאו, נדבקו לשלג והעור התנפח. כל פסיעה על השלג הקפוא גרמה לו ליסורים קשים.

בערב כששב למחנה נכנס היהודי לצריף, השתטח על הרצפה וזעק מכאבים עצומים. באותו צריף היה יהודי יוסף לייב שמו. לפני המלחמה הוא היה איש עשיר. כשפרצה המלחמה, הוא ביקש מרופא השיניים שלו לשתול בתוך אחת משיניו יהלום שווה ערך, לכל צרה שלא תבוא.

כשהגיע למחנה היו לו זוג נעליים ישנות ובלויות. מאחר והוא סבל מהקור הוא החליט לעשות מעשה. הוא לקח חתיכת עץ,

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עולילאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן פנינה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ז"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעמה ז"ה מישא אסתר בת זרהה ז"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ז"ה סעידה בת תופחה ז"ה אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל קסאנא בת דגיסו ז"ה סוליקה בת עישה ז"ה שרה בת נרקיט ז"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירונת תקווה בת נעמה ז"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ז"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל נעמה בת שרה ז"ה	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל אברהם בן יונה ז"ל סעידה בת תופחה ז"ה מזל בת שמעון ז"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל רחל רפאת בת השמת ז"ה מרים בת שרה ז"ה פייבי מלכה בת מזל ז"ה נעמי בת כותן ז"ה משה בן רוצה ז"ל סעידה בת סעה ז"ה בתי (מרדה) בת שמחה ז"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ז"ה עמירם בן דבורה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל שני בת אסתר ז"ה סודי בת חביבה ז"ה אסתר בת גולה גאולה ז"ה יוסף בר סעדה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל אריה בן מרים ז"ל אלון בן סעדה ז"ל אילנה (מחרוזת) בת שרה ז"ה מאיר בן נעמי ז"ה שפרה בת פסיה ז"ה שרה גבריאלי בת נאוה ז"ה	ולד יחיא בן יוסף ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל מאירה בת יפה ז"ה אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל צדיק חסם בן חזלה ז"ל דוד בן חסביה ז"ל חוה בת יעקב צבי ז"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל ברכה בת מרדכי ז"ה יעקב בן נעמה ז"ל דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'יה בת נעמה ז"ה אליאור בן פרידה ז"ל שושנה בת נעמי ז"ה בנימין בן דב ז"ל כל נשמות עם ישראל
--	--	--	--	---

